

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v stolnem
farovžu.

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. — Za oznanila
se plačuje od navadne
vrstice, če se natisne
enkrat, 8 kr., dvakrat
12 kr., trikrat 16 kr.,
in vsakokrat za kolek
30 kr.

Vabilo na naročbo.

S 1. julijem začenja se drugo polletje, za-
torej **opravništvo** „Slov. Gospodarja“ gg. naroč-
nike, ki so bili le za prvo polletje naročeni, vljud-
no opominja, da skoro naročbo **ponovijo**. Nad-
jati se smemo, da nam vsi dosedanja naročniki
zvesti ostanejo, ker je število letošnjih naročni-
kov tako lepo naraslo, in da se tudi **novi** oglasijo.

Denar, naj si bo naročnina alj pa društve-
nina za „kat. tisk. društvo“, se naj blagovoljno
pošilja „**Opravništvu**“ „Slov. Gospodarja“ v stol-
nem farovžu v Mariboru. **Opravništvo.**

Kratek kapitel o ljudski omiki.

Ljudje, ki se — ali po pravici ali ne, no-
čemo preiskovati — k „omikanim“ štejejo in bi
toraj za omiko ljudstva kaj storiti morali, ven-
dar nič ne storijo, ampak vedno le tožijo, da
je ljudstvo premalo omikano. Taki glasovi se
čujejo celó v našem štajerskem dež. zboru ter se
nemški gospodje, če ktera naredba nema pravega
vspeha, izgovarjajo ali pa tolažijo s tem, da bo
že šlo, ako se „omika“ med ljudstvom bolj razširi.

Kakor se pa dela pri nas, se omika ne
more širiti, ampak se naravnoč — v čudni za-
slepljenosti — le overa. Skoro vse, kar pri nas
(in enaka je tudi po Koroškem, in več manj pov-
sod) z ljudstvom zapoveduje in ga vlada, drži se
nemščine ter misli, da obstaja omika za slo-
vensko ljudstvo v tem, ako ga z nemškimi pismi
in nagovori obdelujejo, v nemške telege vprezajo.
To je obžalovanja vredna zaslepljenost!

Po vsem svetu velja kot nepobitna resnica,
po kateri se povsod ravna, da je materni je-
zik neogibljev pripomoček vsakej omiki.
Tega se drže tudi naši najbolj zagrizeni nasprot-
niki, če gre za omiko njih lastnih otrok. Vpra-
šajte Brandstätterja, Fajrerja, Karnerija i. t. d.
(Wretzl-na in Seidl-na ne imenujemo, ker nemata

otrok), — vprašajte te velikonemce: v katerem je-
ziku da so se njih otroci n. pr. francošine učili.
V nobenem drugem, kakor v maternem, nem-
škem jeziku, in vsak teh previdnih očetov bi bil
učitelju francošine vrata pokazal, ko bi bil hotel
v katerem tujem, n. pr. slovenskem jeziku njih
deco francošine učiti. V dejanju in kadar gre
za njih lastne koristi, se toraj ti ljudje pravega
ravnila držijo; kadar pa nastane vprašanje, kako
da bi se naj slovenski otroci podučevali, ta-
krat pa brž pravo ravnilo pregriznejo in pravijo:
Slovenci se morajo — v tujščini podučevati!

Pa danas ne govorimo o šolah, ampak imamo
v mislih druge oblastnije, ki bi lahko mnogo
storile za ljudsko omiko, ko bi narodne pravice
Slovenec bolj spoštovale.

Izvedenec iz Celjske okolice nam ravno piše,
da je c. k. finančno ravnatelstvo v Gradci že l.
1870 po zaukazu finančnega ministerstva od
dné 13. dec. 1869 štev. 35.028 dačne knjižice
dalo tudi v slovenskem jeziku tiskati. A
vendar c. k. davkarije na slov. Štajerskem menda
povsodi slovenskim kmetom le nemške knjižice
dajejo, in kdor — kakor pred nekaj časom v
Mariboru — slovenskih terja, vzbudi pri urad-
niku še nevoljo! Tako ravnanje je samovoljno,
in če se skoro navedeni minist. zaukaz ne bo zvr-
ševal, povemo svojim bralcem imena vseh dotičnih
davkarij. —

O krajne gospôske dopisujejo — menda
s prav redkimi izjemkami — podložnim uradom
in osebam vse nemško ter pusté srenjske urade
v nemščini, dostikrat taki, da človeka vjeda,
če ta „amtstêl“ bere, dopisovati in vradôvati. —
Če je kakega poduka ljudstvu treba, n. pr. ob
času kuge, gredó zopet le nemški spisi in nemški
dež. zdravniki med ljudstvo. — Slovenke srenj-
ske postave zastonj iščeš po srenjskih uradih. Pri
vojaščini mučijo nemški častniki uboge slov.
novince z nerazumljivo nemščino, dasi hrani vo-
jaška registratura ukazov, po katerih bi morali

oficirji naših polkov dobro slovenski znati in v slov. jeziku novince vojne službe učiti, kar bi za vojaško brihtnost neizmerno važno bilo. Za knjižico: „Bojna služba“, izdanej po g. nadlajtnantu And. Komelu, se oficirji in vojaki pri nas še ne zmenijo.

Poštni uradi še nam te malenkosti ne privoščijo, da bi v smislu postave listine v naših krajih tudi slovensko besedo imele ter prodajajo skoro same nemške. Če se slovensko ime kraja na zavitku bere, se drzne nemčurska dušica v sveti jezi slovensko, domače ime prekrizati in nemško zapisovati, ali se pa listu s slov. krajnim imenom nesreča pripeti, da se po cele mesece potika po svetu, kakor se je nedavno zgodilo listu, ki je z napisom poslednje pošte „Mozirje“ v Nabrezini bil na pošto dan, z Nabrezine pa mimo Celja in Maribora šel do sv. Marjete na Pesnici, kder je še le Slovenec poštarju oči odprl zastran „Mozirja“ — v turškem cesarstvu — seveda!

O slovenskih advokatih in notarjih še ne govorimo, ker so se z večine celó sprijaznili z nemškutarskimi uradi in nočejo žive duše več nadlegovati z narodnimi terjatvami.

Po naših mislih bi cesarske oblastnije naravnoč dolžne bile, s slovenskimi strankami v národnem jeziku občevati. Kdo bi dvomil nad tem, da slovensko uradovanje ljudsko omiko v mnogem oziru pospešuje. Zrno k zrnu pogoča, kamen h kamnu palača — veli jugoslovanski prigovor. To pa tudi zastran ljudske omike velja. Po nemščini se slov. ljudstvo nikdar omikalo ne bo, marveč v omiki zaostaja, in kakor žalostne skušnje kažejo, če dalje bolj svoj slovenski, poštteni značaj zgublja. Po slovenskem uradovanji bi ljudstvo začelo postave, državne nprave spoznavati, bi se mu razširil obseg misli, bi se vedno bolj zavedalo svojih pravic in dolžnosti, dobro po vrednosti cenilo, napake pa skušalo odpraviti. — Če pa z ljudstvom v tujem, ogromni večini nerazumljivem jeziku občujete, ostane ljudstvo v javnih zadevah več manj nevedno, in pritožbe, da menjka ljudske omike, zvrčajo se na tiste nazaj, ki bi po svoji dolžnosti morali enakopravnost svobodnih državljanov spoštovati, njih izobraženje pospeševati. Ljudstvo, čigar jezik se v javnosti ne spoštuje, je hlapčevsko ljudstvo, ki bi moralo veliko manj davkov plačevati kakor svobodni državljani. Enaka bremana pa terjajo tudi — med izobraženimi ljudmi — enakih pravic!

Gospodarske stvari.

Poduk o založnicah.

(Konec IV. članka.)

Prav za prav, da se k društvu pristopi, podpis društvenih pravil ni neobhodno potreben, ker

postava samo terja, da se pismeno izreče, da kdo hoče k društvu pristopiti; ali društvena pravila podpisati pomenja vendar toisto, kar pismeno izrečeni pristop, in posebno, ko se društvo iz nova ustanovi, se mi zdeva primerno, da društvenik pozna zadržaj pravil, da jim pritrdi, kar tudi s svojim podpisom posvedoči.

Kar se pri občenem zboru obravnava in sklepa, se mora vse v zapisnik zapisati, ktereга končno podpišejo tisti, ki so zá to po pravilih odločeni. Njih podpisi pa morajo po c. kr. notarju ali sodniji poverjeni (legalizirani) biti.

Prošnja za registriranje naj se v dveh spisih vloži pri dotični okrožni sodniji, bodi si osebno ali pismeno. Ako se pismeno vloži, morajo tudi v tej prošnji podpisi od notarja ali sodnije potrjeni biti. Na prvopis (original) pride kolek za 1 gld., na prepis pa 36 kr., na druge nekolkovane priloge pa po 15. kr. Ako se prošnja od načelníštva, ki ima pravico firmo podpisovati, osebno pri kupčijski (okr.) sodniji ne vloži, potem pa mora tudi podpis firme, to je tistih zastopnikov, ki imajo pravico firmo podpisovati, legaliziran biti.

Kot priloge v prošnji za registriranje so potrebne: 1. pravila društva v originalu ali v poverjenem prepisu; 2. Zapisnik glavne skupščine, v katerem mora izkazano biti: a) potrebna večina glasujočih za sprejetje pravil; b) izid volitev v predsedništvo in opravilno svetovalstvo; c) sklep, da se naj društvo registrira; d) pooblastenje predsedništva, da registriranje opravi in e) izkaz, da so se društveniki po pravilih k zboru poklicali. Zapisnik naj se tudi ali v originalu ali v poverjenem prepisu priloži; vendar morajo vsi ti sklepi od notarja potrjeni biti. 3. Izkaz podpisa firme v originalu. Od društvenih pravil, potem od zapisnika glavne seje, naj se tudi prepisi, ki pri sodniji ostanejo, pridenejo. — To bi bilo tedaj vse, na kar je pri ustanovljenju založniških društev paziti. Ako bi pa komu še kaj nejasno ostalo, pripraven sem vselej, kar iz lastne skušnje vem, priobčiti, in ako bi potrebno bilo, tudi s formulari tukajšnjih zapisnikov, dnevnikov, izkazov itd. služiti. Moja prísrečna želja pa je konečno, da bi moje vrstice mnoge rodoljube spodbudile, ter bi takih društev obilno osnavljati začeli, saj vemo, da dnar je moč, in da ostane siromak vedno suženj drugih!

J. Kukovec.

Kolike vrednosti v denarju za celo cesarstvo je srednje dobra žetev?

Poročila o stanju setev do današnjega dné so taka, da se moremo za vse cesarstvo poprek dobre srednje žetve nadjati. Vrednost take žetve za celo cesarstvo je časnik „Montags-Revue“ takole preračunil: Pridelek žita v celem cesarstvu znaša pri dobri srednji žetvi okoli 68¹/₂ milijona vaganov (mecnov) pšenice, 80 mil. vaganov rži,

43³/₄ mil. vaganov ječmena, 70 mil. vaganov ovsa, 43 mil. vaganov turšice, 145 mil. vaganov krompirja, 2 mil. vaganov ogršice (raps), 10 mil. vaganov stročnega sadu, (fižola, graha, leče, itd.) Ako vzamemo za te pridelke ceno, kakoršna je pri srednjih žetvah v Evropi in Avstriji zadnja leta poprek bila, dobimo v celku 1144¹/₂ milijona goldinarjev. Srednja žetva toraj v našem cesarstvu napravi 1100—1200 milijonov novih vrednosti. Od tega moremo le 10 % v tuje dežele oddati, ostanek se doma povzije. Vendar pa gospodarska skušnja uči, da vsak nov pridelek za svojo vrednostjo od trenutka svojega postanka za ves znesek svoje cene drugim pridelkom pot v trgovino odpira. Vsakdo namreč skuša svoj pridelek v denar spraviti in za skupljen denar druge svoje potrebe pomiriti. Po tem takem spravi srednja dobra žetev na leto miliardo, t. j. 1000 milijonov gld. v domačo trgovino.

Razstava v Varšavi.

Ces. kr. general-konzul v Varšavi je Avstrijskemu ministerstvu zunanjih oprav poročil, da bode od 15. do 20. septembra 1874. leta v Varšavi splošna kmetijska razstava. Ministerstvo kmetijstva kakor tudi trgovstva priporočujete, nadejaje se obilne vdeležbe, to razstavo, ker bode našemu domačemu kmetijstvu in kmetijski obrtniji gotovo koristila. Zarad znižanja vožnine na Avstrijskih železnicah bode ministerstvo vse potrebno storilo.

Ker bode naše bralce zanimalo tudi kaj natančnejega o tej razstavi zvedeti, podamo tukaj bitstvene odločbe o nji: Vdeležiti se smejo razstavniki in kraljestva Poljskega in cesarstva Ruskega, in tudi inostranci; ali ti nimajo pravice se potezati za premije.

Razvrstena bo razstava v 6 glavnih grup ali oddelkov:

- I. Poljedelski, vrtni in gozdni pridelki.
- II. Žive živali, konji, goveda, ovce, prešiči, psi.
- III. Izdelki kmetijske in gozdne obrtnije.
- IV. Kmetijske in poljedelske mašine (stroji), orodje in pripomočki, izdelki sodelavcev.
- V. Črteži in modeli kmetijskih hiš in kmečkih poslopij; nezgorljivo stavivo ali priprave za zidanje.
- VI. Izgledno gospodarstvo in gospodarsko računstvo.

Oni, kateri hočejo kaj razstaviti, morajo to naznaniti v posebnih za to namenjenih formularih do 15. julija razstavnemu odboru v Varšavi, in na svoje stroške blago tje poslati, in to v tehle obrokih: Stvari I. in III. grupe ne prej ko 10 in ne pozneje ko 3 dni; II. grupe ne prej ko 5 in ne pozneje ko 3 dni; IV. in V. grupe ne prej ko 14 in ne pozneje ko 7 dni; črteže in popise k V. grupi in stvari VI. grupe najpozneje mesec dni

pred otvorenjem razstave, katero se bode vršilo 15. sept. t. l.

Temu iz „Novic“ šte. 24. t. l. vzetemu oznanilu pristavljamo le še svojo željo, da bi se prav mnogo slovenskih vinorejcev te razstave vdeležilo, kajti če ima trgovina z našimi izvrstnimi vini v instranske dežele prihodnosti, jo po našem prepričanju ima le na vzhod, tedaj na prvem mestu v Rusko.

Ljutomerska kmetijska podružnica bode 28. junija t. l. to je prihodnjo nedeljo popoldé ob 2. uri imela v pivarnici sejo, pri kateri pridejo na vrsto naslednje stvari: poduk o konje- in bčeloreji in pa razdeljevanje svetinj za sluge v vino- konje- in sadjoreji. Razstavljene bodo tudi nektare v bčelorejo spadajoče reči. Odbor podružnice v Ljutomeru vabi kmetovalce, da se obilno te seje vdeležijo.

Drkanje s konji. Ob času letošnje razstave ali premiiiranja konj v Ljutomeru bode tudi drkanje (Trappwett-Fahren). Za to so odločene posebne darila. Kmetovalci, ki imajo primernih in dobrih konjev, naj se za to vadijo in pripravljajo.

Mlatilnica mašina ali stroj na par je že na potu in pride skoraj v Ljutomer. Kdor hoče v kratkem in brez velikih stroškov zmlatiti, naj se v Ljutomeru oglasi, ker bo mašina tudi na vasnice poslana.

Odlikovanje marljivih sadjorejcev. Dne 17. t. m. je predstojnik Sloveograške kmet. podružnice, g. Lohninger, dvema sadjorejcem izročil darila, ktera so jima od kmet. družbe v Gradcu za njune zasluge v sadjoreji prisojena bila. Sè sreberno svetinjo odlikovan je župnik Šmiklavski, č. g. G. Zupanec, ki se že mnogo let sè sadjorejo peča, in je po vsem župnijskem zemljišču zasadil zlahtnih dreves in s tem tudi farane k sadjoreji spodbudil. — Drugi dobil je 20 gld. v srebru, namreč Pavel Prednik, p. d. Borovnik. Le majhno zemljišče ima, pa spremenil ga je v lep sadunosni vrt in ima še vrh tega precej veliko drevesnico, iz ktere je samo letošnje vigré poprodal večidel posestnikom v domačem okraji 536 velikih požlahnjenih sadežev in pa 1400 divjakov. Prihodnjo jesen bo zopet imel 2000 divjakov na oddajo. Drevesa, ki se tukaj v bolj mrzlem podnebjú vzredijo, po drugod prav dobro storé in se toraj vnanjim gospodarjem iskreno priporočajo.

Dopisi.

Iz Rogatca 17. juni. 1874. (Javna morala in — gosposkina očala.) Ne morem si kaj, da bi Vam ne bi naznanil, kako da ste si po naših nejurističnih mislih sodnijska gospodska

v Rogateu in pa politična na Ptujem navskriž. Politična gosposka županom ukazuje, vse berače in potepuhe, ki občini ne pripadajo, in tudi take, ki občini pripadajo, pa bi si še lahko s svojimi rokami pošteno svoj kruh služili, prijeti in okrajni sodniki k obravnavi izročiti. Zaradi te občno koristne naredbe je dal župan Donačke gore glasovito lahkoživko in vlačugo, ki je več kakor šest županijam na pohujšanje in mlademu svetu v spodtiko (ker ji pravega pridevka ne vemo, ji ljudje le sploh rečejo „Katra plundra“) prijeti in jo izročil e. k. sodniki v Rogateu.

Alj kaj mislite, dragi bralci „slov. Gosp.“, kaj je e. k. okrajni sodnik gosp. B. k temu storil? Občinskega slugo je za osla imel in se mu smejal, baburo pa naravnost — izpustil!

Pristavek vredništva. Nekatere pregrehe, kakor vlačugarstvo, ki sicer tudi tatove in ubijalce rodi, v liberalni dobi, ne znajoči za božje zapovedi in prepovedi, ne najdejo pri gosposkah več strahu. Pohujšanja in greha menda tudi okr. sodnik B. v paragrafih ne najde in toraj tako dela.

Iz Sladke gore. (Tudi nerazvozljana sodnijska tajnost.) Zloglasen fantalin bil je v Šmarskem gradu v ječi zaprt. Kakor se dandenes navadno roparji, tatje in drugi klateži hvalijo, da se jim nikoli še ni tako dobro godilo, kakor v ječi, tako se je tudi ta jetnik celó dobro počutil. Vsega dovolj že notri ima, povrh še pa od zunaj dobiva, kar se mu koli poljubi. Ker se pa o belem dnevu vendar še po lepem Šmarskem trgu sprehajati ne more, izpuščal ga je jetničar L. po noči iz ječe, kamor mu bilo drago. Pretekli pust izve jetnik, da je njegova z drugim na oklicu. Izpuščen iz ječe se podá po noči na njeni dom, in na nevesto pri materi spijočo skozi okno ustrelil. Hudo ranjena umrla sicer ni; jetnik pa se je svoje lastne hudobije vendar toliko ustrašil, da se kar drugi dan celjskeje sodnji sam izda. Preiskaval se je kmalu poskus zavratnega umora, in preiskovati jeli so tudi službeno zvestobo jetničarja. Pa glejte čudo! Jetnik dobil je 5 let težke ječe; o jetničarju pa, kateri mu je lepo priliko dajal, da je iz ječe mogel in novo hudodelstvo storil, je zdaj vse tiho, kakor bi se ne bilo ničesar zgodilo. Njegovi prijatelji so že vsi trepetali, kaj da se mu bo zgodilo; zdaj se pa podmuzneno smejijo, ker ni iz vsega nič, in celó upajo, da tudi nič ne bo. Še bolj namuzneno se pa smejijo tatje in drugi hododelniki, ter jim korajža rase, češ, da ni tako hudo in nevarno, če njih varhi, jetničarji, ž njimi držijo.

Mi sicer nikomur hudega ne želimo, pa to želimo in tirjamo, da se vsakemu pravica godi, da se hudodelnikom in njih pomagalcem skozi prste ne gleda. Zato plačujemo toliko krvavega davka, da država s svojimi dobro plačanimi uradniki, sodniki in služabniki življenje in premoženje naše brani. Ako se pa tistim, ki nam napadajo oboje, skozi prste gleda, se le zločincem

pogum dela in pot kaže do novih hudodelstev. To sodi priprosta kmečka glava.

Od Marije Snežnice v slov. gor. (Gospodarjev gorjé in nade.) Iz hriba, blizo ktere gre meja slov. jezika, borečega se z nemščino, odprl se je preteklo saboto, 20. t. m. žalosten pogled čez Cmureški trg in bližnje mursko polje. Strašna nevihta s točo kakor orehi in še debelejšo namreč je v četrť uri požela in zmlatila, t. j. v dno zemlje pokončala vse poljske pridelke, tako da se še ne pozna, ali je prej bila rž, ali pšenica, ali ječmen posejan, koruza ali krompir nasajen, — in to blizo 4 ure na dolgo in 1 uro na široko! Proti in v Cmureškem trgu naštel sem 18 jagnedovih, sicer visokih in močnih dreves, iz zemlje zdrtih; lipe, hrasti so na sredi odlomljeni, sadunosne drevesa tudi v sredini zlomljene, ali celó izruvane. Koliko škode po hramih na strehah in oknih! Bog se usmili! Ljudje vzdihujejo in se jočejo, — drugi tudi preklinjajo in v pijanosti si žalost in skrb utapljajo!? So pa tudi pomilovanja vredni, ker jih je božja roka letos ostro zadela: prvič po hudem mrazu, potem po veliki vodi, ki je na travnikih in njivah strašno škodo napravila in celi Cmureški trg poplavela in pri nekterih hramih skoz okna šla v hiše; in zdaj v tretjič z novo nesrečo!

Pri nas pa, hvala Bogu! še toče ni bilo; pozeble gorice so se tudi precej okrepile — na enem trsu naštel sem 32 grozdičev —; le sadja ne bo nič, razun nekoliko sliv.

Obhajali smo 28letnico papeževo, kolikor mogoče slovesno. Šolarji in šolarce, lepo ovenčani in z gorečimi svečami v roki, prejeli so med sv. mešo sv. obhajilo. Gotovo pa so tudi odrasli farmani v pobožnih molitvah prosili Boga, naj bi se sv. Očetu dnevi trpljenja skrajšali, ter bi jim dano bilo, doživeti veselje nad zmago sv. kat. cerkve!

Ob južni strani Pohorja. („Bog nam pomagaj!“) tako vzdihnemo kmetje v sedanjih silno hudih razmerah. Kar še nista mraz in slana pokončala, žugajo pa hude nevihte skoro vsak dan. Na binkoštno nedeljo prihruje od Vitanjskih planin strašna plôha z gosto točo. V Zreški fari udarilo je v vse 3 podružnice. Pri cerkvi M. B. na Brinjevi gôri so se zbirali romarji, ker je bil drugi dan shod. Strela udari v magnet, pa ga spusti in enemu možu pri cerkvi čevlje na nogah razpara, vrglo ga pa ni. Potem treši v borovo drevo in kmetu Gregoreu ubije pet ovac, ki so pod drevesom bile. Voda je s hribov skoro vso površino zemljo odnesla, po ravnam pa vse zalila.

Vsak dan skoro se sliši o ropanju in tatvinah ali o malopridnih pretepih zdvijanih fantalinov. Nobeden kmet si ni več življenja zvest, z nja težko pridelanim imetkom se pa drugi mastijo. — Kdo bo hudodelnike krotil, kdo za kmeta se potegnil? Seidl in nja liberalni nemški kakor slovenski tovariši v dež. in drž. zboru se vtikajo v cer-

(Dalje v prilogi.)

kvene zadeve, za kar nimajo oblasti, nas uboge kmete pa v nemar puščajo! Mar jih zato debelo plačujemo, da nam sv. vero podkopavajo in v cerkvene pravice segajo? Odkar niste več pokorni sv. materi kat. cerkvi, se množijo hudodelstva, gre vse rakovo pot! Šole ste — kolikor vam je do zdaj mogoče bilo — brezverske napravili, šibo iz šol odpravili, z ječ pa železje in palico, in pomnožili niste blagostanja, ampak le — hudodelstvo! To je sad vašega liberalizma in po sadu se drevó sodi!

V Zrečah je bila dné 7. rožnika volitev cerkvenega skladnega odbora (Konkurrenzausschuss), in voljeni so bili peteri srenjski odborniki, od katerih le želimo in se tudi nadjamo, da bodo res tudi „skladali“ ali pripomagali, kadar bo pri cerkvah in cerkvenih poslopih poprav treba. V izgled vam naj bodo sosednje fare: Šent-Jungerska, Konjiška in Straniška, kder se toliko stori za cerkve in čast Božjo, ker so ondašnji možje edinih misli z gospodi župniki.

Ob koncu pa tebe, dragi nam „Gospodar“, vprašam: ali res v ta cerkveni konkurenenci ali skladni odbor ne sme kdo drugi izvoljen biti, kakor le občinski odborniki? —

Odgovor „Gospodarjev“: Ravno nasprotno je res! §. 13. postave od dné 28. apr. 1864 za vojvodstvo štajersko določno govori: „Ta odbor se sestavi iz peterih udov, kateri se po predstojnikih in (srenj.) odbornikih dotičnih, za skladanje obvezanih srenj, voli **izmed srenjčanov** („Gemeindegliedern“) in scer po absolutni večini glasov na 3 leta.“ — Predstojniki in odborniki imajo torej pravico voliti; pravico voljenim biti pa imajo vsi srenjčani z volilci vred. Smešno je pa, če volilci — sami sebe volijo!

Izpod severnega Poharja. † Komu ni znano, da se šole od leta do leta slabeje obiskujejo? Gg. učitelji sami britko tožijo, da so šole večidel prazne, ter poprašujejo, kaj in kako početi, da bi roditelji raji otroke v šolo pošiljali? V Vuhredi so otroci pred- in popoldné v šolo hodili; ker je pa šola večidel prazna bila, so krajni šolski očetje sklenoli, da naj večji otroci dopoldné, mali pa popoldné v šolo hodijo. Kakor pa iz zanesljivega vira vemo, zdaj še menj otrok v šolo prihaja kot poprej. Ako se pa stvari do korenine gre, je razvidno, da je prvi vzrok, zakaj da ljudem za šolo ni, v tem, ker mnogi učitelji na svete reči nič kaj ne porajajo. V Ribnici sta dva učitelja; ali v praznik Božjega Telesa letos nobenega pri procesiji ni bilo, da bi bil šolarje nadzoroval; lani je bil tudi Vuhredski učitelj ravno tako storil. Stariši godrnjajo: „Zakaj bi otroke v šolo pošiljali, kder se le pobožnosti odvajajo, kajti imajo nad učitelji slabe zglede.“ Govori se tudi, da gg. učitelji mesto podučevati, v šoli druga opravila opravljajo; ker so namreč pogosto občinski pisarji, v šoli za občino pišejo, otroke pa vganjati pusté, kar se jim poljubi. Nekteri učitelji

celó v šoli kadijo, ker jih nihče ne opazuje. Neki učitelj mi je rekel: „Hvala Bogu, sedaj smo prosti, ker nas v šoli nihče ne nadzoruje, kaj da počenjamo.“ —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Ko bi ne bi pravični Bog tako glasno in razločno govoril in svaril po nevihtah in drugih neštevilnih nesrečah, ki nas tarejo, bi se človek le smejal dandenešnjemu svetu, ki postaja čedalje bolj — otročji. Ene dni sem so ropotale vse liberalne novine, kakor da Avstrija na vseh krajih v šibre leti. In kaj je bilo? Nič druga kakor to, da so svetli cesar vojnega ministra Kuhna odstavili in Kollerja za novega ministra postavili, vrednikov liberalnih novin pa niso poprej vprašali, ali smejo to storiti?

Ker cesarski pismi na oba omenjena ministra niste podpisani bili od vkupnega ministra Andrassy-a, je šel krič po vseh liberalnih novinah, da je vstav (Verfassung) v nevarnosti! Mi smo si na tihem mislili: Hvala Bogu, da so svetli cesar pri tej priliki krepko na noge stopili in prevzetnim ustavakom pokazali, da so gospod, ki z armado sami zapovedujejo! — Brž potem pa, ko so liberalne novine enoglasno regljati začele nad svetlim cesarjem, prinesla je uradna „Wiener Ztg.“ pismo do „ljubega grofa Andrassy-a“, v katerem mu svetli cesar naznanjajo, minister pa to podpisuje, da je Kuhn milostljivo odstavljen in Koller na nja mesto postavljen. Uradni list se pa izgovarja, da se je dan poprej, ko ste prvi dve pismi razglašeni bile, „pozabilo“ razglasiti tudi pismo na Andrassy-a! S tem je primtrobentača ustavakov, „N. fr. Presse“, jako zadovoljna. Kaj bi ne bi? Domovina je s tem rešena! Mi smo pa tudi zadovoljni, ker je Kuhn vrh vsega tega vendar le — šel!

Otročarija Nr. II. „Tagesp.“ si je po vselej zanesljivo izviru izmislila, da sta Lavantski in Sekovski knezoškof deželni vladi naznanila, da hočeta proti „verskim“ postavam roke križem držati in vse ministru Stremayru prepustiti. Naš mil. knezoškof pa pišejo listu „Vtd.“, ki je oni glas s „Tagesp.“ povzel, da je „vse to celó izmišljena stvar“, kar „Mbg. Ztg.“ strašno bôde. Nekaj enakega prinesel je zastran Sekovskega mil. knezoškofa graški „Volksbl.“

Otročarija Nr. III. V Krems-u na Dolnem - Avstrijskem imeli so ustavaki shod; ktere se je udeležilo, ako se vsi hlapci in radovedni pobalini uštejejo, po poštevu dra. Koppa kakih 490 oseb, drugi pa pravijo, da jih je bilo 491 vkupaj. Naj si bode kakor rado; gotovo je le, da so ustavaki iz vseh mest pometli svojih ljudi in v Krems komandirali. Ker so toraj vsi bili povabljeni, ki so enih misli, so bili tudi sklepi „soglasno“ sprejeti. Ti sklepi so pa: da se Jezuiti in njim enaki redovniki izženejo; da

odpadniki, staro-katoličani, enakih pravic s pravimi rimo-katoličani dobodo; da se civilni zakon vpelje, „verske“ postave pa ostro zvršujejo; da se cerkveno premoženje pograbi in duhovniki popolnoma iz ljudskih šol zapodijo, da ne bodo več zvižaj počenjali itd. Sicer se pa „Kremsarji“ strašno bojé „obrata“ (reakcije), o katerem se jim zdeva, da že nekaj v oblakih visi, ker so cesar vojnega ministra tako nenadoma odpravili in resnega Kollerja v ministerstvo poklicali. Otročarije!

Česko. Oklic in imenik federalističnih kandidatov se je razposlal občinam, ki volijo 3. in 4. julija. V oklicu pravijo česki prvaki, da so Čehi sicer pripravljeni k spravi, da se pa posilama ustavakom ne podvržejo. Iz konservativnih velikih posestnikov kandidira edini grof Jan. Harrach, ki je že poprej večkrat voljen bil. Med mnogimi novimi kandidati je tudi prejšnji minister bogočastja, g. Jiřeček.

Papeževa 29letnica se je povsod kaj lepo slavila. V Mariboru so mil. knezoškof slovesno sv. mešo služili in ob koncu „Tebe hvalimo“ zapeli. Po škofjski naredbi so bile svečanosti po vsej škofiji. Isto poroča „Slovenec“ iz Kranjskega, kder je mnogo lepih kresov na predvečer gorelo. —

Vnanje države. Sv. Oče so v silno lepem in navdušenem odgovoru na vošila kardinalov dne 17. t. m. odgovorili in kakor vsako leto ponovili protest zoper oropanje papeževih dežel, zoper iztiranje redovnikov in roparsko polastenje samostanov in vsako nasilstvo proti kat. cerkvi. To storijo letos še posebno zato, ker so Jim nedavno pismeni in ustmeni opomini došli, da bi se z nasprotniki cerkve porazumeli. Kako? vprašajo sv. Oče. Eni, ki so začetniki vseh krivic zoper kat. cerkev, so trdi kot kamen, ž njimi tudi največa dobrota nič ne opravi. Drugi, ki so in še ž njimi vlečejo, začenjajo zdaj spoznavati, da je mesto pozemeljskega raja in blagostanja nastopila splošnja revšina, poguma pa nemajo, da bi svoje zmote očitno spoznali in se poboljšali. Ne ostaje toraj druga, kakor počakati in Boga prositi, da jih razsveti in ojači. — Zares prav božji glas na stolu sv. Petra!

V Mogunciji na Nemškem imelo je društvo nemških katoličanov sijajin občni zbor, katerega so se udeležili najodličnejši nemški katoličani. Z Dunaja je bil baron Stielfrid. Sprejeti sklepi spričujejo prav jasno, da se nemški katoličani ne udajo Bismarkovi sili.

Za poduk in kratek čas.

Felicijan Globočnik.

(Življenjepisna črtica.)

(Konec.)

Bil je pokojni Fel. Globočnik ud celovške kmetijske družbe, katera mu je prostovoljno di-

plomo poslala. Priloženo pismo priča, kako da so njegove zasluge in gospodarske znanosti poznate bile in se čislale.

Kjer je le mogel, pospeševal je z veseljem občno korist. Tako se je l. 1846 veliko trudil pri stavljenji koz, za kar mu je celovška okrožna oblast posebno hvalo izrekla.

Sodeloval je pri nekdanjih, slovenskemu ljudstvu jako priljubljenih Slomšekovih „Drobtinicah“. Spisoval je pridno in vestno farno kroniko, katero je pričel Jan. Goličnik, *) katerega životopis je Gl. v „Drobtinicah“ l. 1859 razglasil, in katerega je v vsem dobrem posnemal. Tudi Goličnik se je rad bavil z ekonomijo. Za svojim vrtom je imel vedno po 100 do 120 panjev čebel. Dobival je po 100 kron za strd in vosek. Spisal je tudi knjižico: „Poduzhevanje za vse Zhebellarje utisnenu v Zelli“ per Fr. Joh. Jenko 1792 (str. 200).

Sestavil je pokojni Felicijan za mesec maj življenje svetnikov, katero je Slomšek izdal. Podpiral je rad domače slovstvo naročevaje se na izišle slovenske proizvode. V društvu obnašal se je prijazno in ljubeznjivo. Gostoljubnost mu je bila kakor prirojena. Osebna prijatelja sta bila z ranjkim nepozabljivim nam Matijem Vodušekom, katerega gostoljubnost in ljubezen do slovenske domovine ste gotovo sleherniku znani, ki je priliko imel, le nekaj časa ž njim občevati.

Veliko veselje imel je Gl. z učenci, katerih srca si je kmalu pridobil po prijaznem a tudi ostrem vedenji. Kaplanoval je del časa v Braslovčah, in pri svojem odhodu prejel je adresu, v kateri se mu učenci in učenke prisrčno zahvaljujejo za podeljene jim nauke, katere spolnovati mu sè solznimi očmi obetajo.

V poslednjih letih začele so Globičnika telesne moči zapuščati, posebno noge odrekle so mu svojo službo. Umril je 22. nov. 1873. Bog mu naj obilno povrne dobrote, katere je slovenskemu narodu mnogo let skazoval! M. N.

Kratkočasnica.

Kako prebrisane glave so včasi vinski brati, da bi si po lahki poti za pijačo potrebnega evenka priskrbeli, nam kaže naslednja dogodbica. Trije amerikanski vinski bratje se neki večer, preden se ločijo, ostro zavežejo, na tenko spolniti prvo povelje ali naročilo, katero bo vsak izmed njih od svoje žene prejel, ko bo v temni noči domu prikimal. Kdor mož beseda ne ostane, mora drugi dan pet tolarjev globe ali kazni plačati, da bodo zopet zamogli vinsko kapljico v grlo točiti. Drugi

*) Bila sta dva brata Janez in Marko Goličnik, Mozirjana. Janez (rojen 1737) postal je v Beču bakalavrij sv. pisma. Bil je kaplan v Braslovčah in spovednik nun v Ljubljani. Umril je kot Grižki župnik 1807. Marko Goličnik je pa bil župnik v Rušah od 1. julija 1779 do svoje smrti 15. febr. 1819. Bil je mož poln šegavosti in dobre volje.

dan se ob odločeni uri vsi trije znajdejo na dogovorjenem kraju, ter si pripovedujejo, kako se jim je godilo. Prvi začne pripovedovati: „Ko sem v temno hišo stopil, se ob ničkah (banjicah) spodtaknem, in žena vsa srdita mi reče: „No, no, stopi še v ničke, v katerih sem kvas postavila!“ „Kakor koli se ti poljubi, draga ženica“, jej odgovorim, ter z obema nogama cofnem v kvas, in se potem skobacam v posteljo. Drugi pa pravi: „Moja žena je bila že v postelji, ko v trdi temi v izbo stopim in se ob pohištvu potikam. Žena mi v nagli jezi reče: „Stekleno omaro še poderi, ti požeruh!“ Mislé na obljubo vama dano, telednem v omaro in tresk! prekučil sem omaro, da kar šipe križem letijo. Žena bila je silno razkačena, in gotovo mi bo nje klepetanje še dolgo časa po ušesih bobnelo.“

Tretji se pa kislo drži in debelo gleda ter pripoveduje: „Ko sem domu prišvedral, in se v temni hiši spodtikal, me razdražena žena nekerščansko napade, rekoč: „Vrat si še zlomi!“ „Čakaj malo, moja ljuba, tega pa ne storim“, jej odgovorim, „rajši plačam odmerjeno kazen. — Tukaj je tedaj pet tolarjev“, reče tovaršema, „pa ne poprašujta več, kako da se mi je dalje godilo.“

C.

Babjeverstvo.

Od sv. Tomaža nam piše pošten mož: Pri nas je več ljudi, ki še verujejo na vraže in čarovnijo (coprnijo). Kadar jim živinče zbolí, hodijo h konjederem in drugim mazačem in babjevercem, kateri jih za nos vodijo in neko pošteno osebo obrekujejo, češ, da je čarovnica. — Isto tako pripisujejo človeške bolezni čarovniji ter pravijo: Ta in ta oseba mi je bolezní kríva, poščejo konjederca, ki temu blebetanju pritrdi, da svoje maže bolj drago speča. Tako se nedolžni ljudje ob dobro ime spravljajo, denar pa pri nevednih mazačih zapravljajo.

Nekega dné bil sem med dninarji, ki so poštenega moža obrekovali, da je čarovnik. Nič ni pomagalo, blebetačem norčijo z glave zbijati, ostali so pri svoji trmi, češ, da ima „črne bukve.“ — Na vprašanje, odkod da jih je dobil, se hitro odrežejo brezglavneži, da ima dva duhovna brata, od katerih je menda te bukve dobil!

Od nekega hrama v Savcih si zarad 2 sosedov ne upajo živine na občinski pašnik goniti, ker se bojé, da jim sosedá napravita, da se kravam vse mleko sprídi! Ravno tem ljudem je konjederec ta-le recept dal: Pomolzeno mleko tiste krave, ktero je čarovnica „obrala“, naj hitro, dokler je še toplo, v nov lonec prelijejo, potem pa pred solnčnim vzhodom v lonec ustrelijo. Tako bode tistemu krava padla, kateri je pomolzeno poškoval. Pa kaj se zgodi? Še tisti dan je ravno njemu, ki je po konjederskem receptu v mleko ustrelil, krava poginula! Tako nam poroča pameten mož, ki želi, da bi se nja rojaki poboljšali.

šali. — Poboljšali se bodo le, ako se med njimi sv. krščanska vera oživi, kajti mati babjeverstva je slaba vera, toraj tudi vidimo, da so v takih zmotah, ki so Bogu na gnjusne, zakon-pani le ljudje slaboverniki ali neverniki, ktere Bog s tem kaznuje, da jih vraže trapijo. — V poduk pa bodi naslednja zgodbica iz ajdovskih časov, da se neumni ljudje krščanskega veka prepričajo, da so neznabogi pametnejši bili od sedanjih babjevercev. — K slavnemu Rimljanu Katonu (kakor pripoveduje sam sv. Avguštin de doctr. Chr. I. II.) pride nekdo za svét vprašat, češ, da ga močno skrbi neka stvar, ki ima po njegovih mislih zanj hud pomen (rok): šišmiši so mu namreč bile škornje razgrizle! Katon pa odpravi preplašenega vprašalca s šaljivo besedo: „E brate, to nema nobenega pomena; pomenljivo bi le bilo, če bi bili čevlji šišmiši pogrizli.“

Razne stvari.

(Zoper združenje občin.) V seji okr. zastopa v Sloveogradcu dné 17. t. m. se je večina izrekla zoper združenje občin v eno veliko, upravno srenjo (Verwaltungsgemeinde). Tako utegnejo z večine vse kmečke srenje storiti, kar je prav. Ob enem je pa treba tudi oglasiti se za prenarodbo javne državne uprave. Če se gospôške drugače ne uravnajo, ne bo strahu in ne reda na kmetih, ker so gospôške predalječ od kmetov.

(Bralno društvo.) Na Petrovo popoldné se slovesno prične bralno društvo v Lembahu, ki obeta lepega vspeha.

(Nevihita.) V saboto dné 20. jun. je huda nevihta po mnogih krajih razsajala in neizmerno škode napravila. V Frajhamu so planinski potoki v malih trenutkih grozovite reke postali ter vse pokončali, koder so se razlili, tudi veliko cesto zlo poškovali. Neki mož iz Hočjega se je v hudi uri s Polskave domu vozil; dveletni konj se splaši vode na cesti in skoči z vozičkom na levo v grabo z vodo nalito. Možá k sreči otmejo, konj se pa zalije in voziček zdobljen v vodi ostane. Na gornji Polskavi je blizu cerkve v hišo starega šolmeštra B. udarilo in hišo popálilo. Od leta 1868 ni bilo toliko povodinj. — Isto nesrečno saboto je v Šmiklavski fari pri Sloveogradcu udarilo v Bučinekovo hišo, ktera pa k sreči ni zgorela. Strela šine skoz odprto okno (naj bi si vendar ljudje zapomnili, da se v taki uri okna morajo zapreti!) v hišo, kder je bilo več ljudi zbranih. Gospodinja, ki je otroka pestovala, se zgrudi omamljena na tla; neki mestjan iz Slovegradca je bil osmojen po licu in po eni nogi; dete bilo je kakor mrtvo, vendar pa ni nobeden teh ob življenje prišel, vsi so okrevali.

(† Ant. Flis.) V nedeljo 21. t. m. bil je na Laškem sijajin pogreb učitelja A. Flisa, ki je po dolgem bolehanji in 36letnem službovanji v 60. letu svojega življenja umrl. Bil je mož

čvrste korenine, poln krščanskega duhá in vnet rodoljub; zato se je pa razun obilne žlahte pogreba udeležilo 11 duhovnov in na stotine svetnih gosposkih in kmečkih ljudi. — Osupnil nas je pa močno nepričakovani konec pogreba, ker je preč. g. dekan Ž. temu vernemu narodnjaku sredi med množico kmečkega ljudstva — nemško nagrobnico napravil, ktere skoro nihčér izmed navzočnih umel ni. Edini izgovor za to napako je, da je omenjeni gospod slabih oči, in torej menda ni zapazil, da se je „gospôda“ že pri vratih do pokopališča ustavila in v trg vrnola bila.

(Okrajni zastopi.) Gališki deželni odbor je pripravil postavin načrt, po katerem bi se okrajni zastopi združili z okrajnimi poglavarstvi in okrajne glavarje za načelnike imeli. — To se bo težko izpeljalo. Okrajni zastopi so ali zá se, ali jih pa več ni treba. —

(Nažajfal ga je!) Neki capin pride nedavno k poštenemu možu v Dolenji vasi ob Savi ter mu obeta, da ga nauči iz malo žajfe veliko je napravljati, ako mu 2 gld. in za 2 dni preužitka da. Pogodba je sprejeta in mož G. V. mora 4 funte žajfe kupiti. Zdaj vzameta kotel in gresta v hosto „žajfe kuhat“. V kotel deneta vode in pepela, zrežeta žajfo na male kosce in jo v vodo posipljeta. Žajfar meša zavrelo vodo, mešanice je vedno manj, slednjič pa možu mešanje prepusti, češ, da gre v stran. Mož meša prav pridno, capin jo pa pobriše, da nihčér ne ve kam. Opeharjenemu možu ostalo je slednjič nekoliko smolnatega kaliža.

(Zahvala.) Ljutomerska založnica je pogorelcem v Stročjivesi darovala 100 fl., za kar se ji javna zahvala izreka.

Marko Novak, župan.

R a č u n

„Kat. tiskovnega društva“ v Mariboru od 1. vel. travna do 31. grudna 1873, potrjen pri občnem zboru 10. rožnika 1874.

I. Stroški:

1. Tisk časnika „Slov. Gospodarja“	1197 gl. 11 kr.
2. Vredništvo in opravišstvo	301 „ — „
3. Nagrada gg. sodelovalcem	51 „ — „
4. Kolki za razpošiljanje lista	374 „ — „
5. Kolkovanje inseratov	55 „ 20 „
6. Poština za denarne liste, listnice itd.	14 „ 86 „
7. Naročnina za razne časnike	24 „ 83 „
8. 2 ^o / _o pri kavciji za leto 1872 in 1873	40 „ — „
9. Trem čč. gg. ustanovnikom nazaj	150 „ — „
10. Razne stvari, zapisniki, papir itd.	3 „ 80 „

Skupaj . . . 2931 gl. 80 kr.

II. Dohodki:

1. Po lanskem računu 15. vel. travna gotovine	1191 gl. 9 kr.
2. Naročnina od 15. vel. travna do 31. grudna	1088 „ 54 „
3. Društvenina	859 „ 71 „
4. Inserati	131 „ 99 „

Skupaj . . . 3271 gl. 33 kr.

Ako se stroški od dohodkov odračunijo, je aktivno stanje

1. prosinca 1874 . . . 339 gl. 53 kr.

V Mariboru dné 10. junija 1874.

Jožef Heržič,
denarničar.

Ako bi vsi naročniki „možbeseda“ bili ostali in nam dolžno naročnino za preteklo leto bili plačali, bi bilo stanje blagajnice še ugodniše.

Opravišstvo.

Za dr. Klemenčičev spominek so še darovali gospodje:

1. Babnik Fr.	2 gl. — kr.
2. Cajnkar, kapl.	1 „ — „
3. Drobnič, posestnik	1 „ — „
4. Glažar Karol, prof.	1 „ — „
5. Krajnc Fr., župnik	1 „ — „
6. K. A.	1 „ — „
7. Lapajne, nadučitelj	1 „ 50 „
8. Mašelj Aug. v Ptuj	— „ 50 „
9. OO. Minoriti v Ptuj	2 „ — „
10. Meglič, učitelj	1 „ — „
11. Planinšek Mihal v Ptuj	— „ 50 „
12. Skuhala, učitelj	2 „ — „
13. Sovič Aleks., župnik	2 „ — „
14. Sporn, župnik	2 „ — „
15. Stuhec	1 „ — „
16. Tobias Jan v Ptuj	— „ 50 „
17. Trampuš Iv., dekan	2 „ — „
18. J. J.	1 „ — „
19. J. J.	— „ 50 „
20. Kat. pol. društvo pri sv. Jurju na Šavn.	2 „ — „

Iz Maribora:

21. Bohinec, špiritual	1 „ 30 „
22. Flek, vikar	1 „ — „
23. Heržič, stolni kapl.	1 „ — „
24. Kovačič, prof.	2 „ — „
25. Dr. Križanič, kapl.	5 „ — „
26. Kuncce, kapl.	1 „ — „
27. Rožanc, župnik	1 „ — „
28. Šinko, prof.	1 „ — „
29. Trampuš, župnik	1 „ — „
30. Dr. Ulaga, prof.	1 „ — „

Skupaj . . . 40 gl. 80 kr.

Poprejšni doneski (gl. št. 12. in 14. „Gosp.“)

112 „ 10 „

Skupaj . . . 152 gl. 90 kr.

Spominek je že naročen, in kakor hitro bo na svoje mesto postavljen, položim konečni račun.

Vsim darovnikom prisrčna hvala!
Ljutomer 15. junija 1874.

Fr. Ozmec,
provizor.

Tržna cena pretekli teden	V Mari- boru		V Ptuju		V Celju		V Varaž- dinu	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Pšenice vagan	7	70	7	10	8	—	6	80
Rži	5	30	5	20	5	40	5	—
Ječmena	5	20	4	50	4	—	4	10
Ovsa	3	30	3	35	2	80	2	80
Turšice (koruze) vagan . .	5	70	5	40	5	60	5	30
Ajde	4	50	4	40	5	60	5	—
Prosa	5	—	5	—	4	—	—	—
Krompirja	2	80	2	50	2	—	1	80
Sena cent	1	50	2	20	1	10	1	30
Slame (v šopkih)	1	40	2	—	—	80	1	40
„ za steljo	—	80	1	50	—	60	—	90
Govedine funt	—	30	—	30	—	28	—	24
Teletine	—	30	—	30	—	30	—	24
Svinjetine	—	32	—	30	—	44	—	34
Slanine	—	40	—	40	—	44	—	40

Najnovější kurzi na Dunaju.

	fl.	kr.
Zedinjeni drž. dolg (100 gl.) 4 gld. 20 kr. %	69	45
Upne (kreditne) srečke po 100 gl. prvotne vred- nosti, brez obresti, pa s 4kratnim srečkanjem	160	25
Ažijo srebra	105	75
„ zlatá	5	30

Loterijske številke:

V Trstu 20. junija 1874: 81 32 59 77 65.

Prihodnje srečkanje: 4. julija.

Ces. kralj.

2—12

dvorni puškar

Ivan M. Erhart,

v Mariboru priporoča:

Puške dvocevke od spredaj za nabijati iz
železa od 12 gl. — kr.

(do najvišje cene.)

Puške dvocevke od spredaj za
nabijati iz svila (drota) . 18 „ — „

(do najvišje cene.)

Lefauchaux (lefošé) iz svila od 30 „ — „

(do najvišje cene.)

Lencaster (lénkaster) in svila
od 44 „ — „

(do najvišje cene.)

Revolverje 8 „ — „

(do najvišje cene.)

Pistole dvocevke 2 „ 50 „
„ enocevne 1 „ 30 „

 Sreči odprta pot!

300.000 M. Crt. *)

kot najvišji dobitek, kdor srečo ima, ponuja najnovejše, od visoke vlade dovoljeno in zagotovljeno denarno izžrebanje (lozanje).

Stvar je ugodno tako vravnana, da se v 6 zaporedoma sledečih žrebanjih v nekoliko mesecih **35.800 dobitkov** mora izžrebat; med temi so glavni dobitki od **300.000 M. Crt.**, drugi po **200.000, 100.000, 75.000, 50.000, 40.000, 30.000, 20.000, 15.000, 12.000, 10.000, 8000, 6000, 5000, 3000, 125 po 2000, 360 po 1000, 410 po 500, 17.700 po 110** itd.

Prihodnje drugo srečkanje tega velikega, od vlade zagotovljenega denarnega izžrebovanja uradno določeno bode

že dne 15 in 16. julija 1874

ter stane za to:

četrtnina posebne pridobitne srečke le gl. 1.75
polovica „ „ „ „ „ 3.50
cela pridobitna srečka „ „ 7.—
proti poslani svoti.

Vsa naročila se brž in prav natančno izvršijo ter dobi vsakdo od nas posebno ali prvotno srečko z državnim grbom v roke.

Naročniki dobijo zastoj potrebne službene osnove in po vsakem srečkanji pošljemo deležnikom uradne zapisnike.

Dobitki izplačujejo se mahoma pod državnim poroštvom, ter se pošiljajo ali neposredno deležnikom, ako to želé, ali pa s posredovanjem večjih nemških bank, s katerimi smo v zvezi.

Našemu trgovišči je vedno sreča prijazna ter smo imeli po uradnih spričevalih nedavno zopet pri trojnem srečkanji med mnogimi drugimi velikimi dobitki trikrat prve tri glavne dobitke, ktere smo neposredno deležnikom izplačali.

Pri takem, na zanesljivi podlagi osnovanem podvzetji nadjamo se žihavne udeležbe. Naj toraj vsak, kdor se udeležiti hoče, zaradi bližnjega srečkanja naročila brž ko mogoče naznaniti blagovoli pri

S. Steindecker & Comp., 1—3

Bank- und Wechsel-Gesellschaft in Hamburg.

*) To je: mark kurant = 60 kr. po našem denarju. Vred.

Za letno dobo

obračam pozornost na svojo zálogo

raznih slatin 4—6

najnovejšega polnenja; ob enem priporočam: najboljšega sira, emendolskega, Schwarzenbergovega, grojerskega prve vrste, jako priljubljenega Strasskega; veronskih in ogerskih salami; kave raznih vrst, sladkorja, najboljšega ruskega in kitajskega čaja; pravega Jamajškega ruma, mustarda v majhnih vedričkih 5—7 lotov; povretega, najboljšega sadja v malih vedričkih; vsakovrstne moke na parnih mlinih zmlete, po najnižji ceni; Liebigovega mesenega izlečka, ki nadomestuje meseno juho; slednjič švedskih ožigalnic brez smradu, zavitek po 14 kr.

Konrad Grillwitzer,

v Mariboru na velikem trgu.

 Tudi jemljem rad v zameno žito in sočivje.

3—3 Vgodna ponudba.

Orgle s štirimi registri se dobijo dober kup pri farnem predstojništvu sv. Magdalene v Mariboru.

Prememba stanovanja. 3—3

P. n. častitemu občinstvu in vsem, ki pri meni kupujejo, naznanjam, da sem svoje stanovanje in prodajalnico iz Koroških ulic v gornjo gosposko ulico šte. 117 preložil.

Zahvaljujé se za obilno zaupanje, ki se mi je doslej skazovalo, priporočam se tudi zanaprej, da se blagovolijo pri meni naročevati dela spadajoča v moj posel.

Priporočam ob enem svojo zálogo zmletih oljnato-firneževih barv, oljnatega firneža, terpentina, kopalovega laka, suhih barv, čistega zlata v listkih, srebra, mednih plošč, brona, vsakovrstnih ščetek (penzeljnov) in drugih ščetinastih stvari.

Z vsem spoštovanjem

H. Billerbeck,

malar in lakirar.

Oznaniło.

2—2

Pósrečilo se mi je, veliko zálogo mnogovrstnih barv po nizki ceni kupiti, zatoraj mi je tudi mogoče, taiste po veliko nižji ceni prodajati, kakor se po navadi prodajajo.

Okro-rumena (okergelb) v firnežu na-

rejena funt po — gl. 30 kr.

rudeča (Englroth) " — " 30 "

svinčnato-bela (Bleiweiss) " — " 30 "

i. t. d.; vse druge sorte po zlo nizki

ceni, ravno tako tudi firnež funt po — gl. 40 kr.

kopallak siv " 1 " — "

" bel " 1 " 40 "

Dalje imam lepo zálogo vsakovrstnih ščetek alj penzeljnov.

Tudi se nahaja pri meni kakor je že znano, najboljše specerijsko blagó, na primer: Kava zdaj vsak funt za 10—12 kr. nižje; sladkor, izvrstno mizno olje, suhar (Zwiebak), cvétna peštanska moka i. t. d. po pošteni nizki ceni.

M. Berdajs,

v Mariboru na grajščinskem trgu in nasproti slovenske cerkve.

Zaloga angleških kmetijskih strojev

iz

3—3

Clayton-Shuttleworth-ove tovarne

v

Mariboru, graškem predmestji šte. 91.

priporoča svoje paromlatilnice, kakor tudi one, ki se s konji in vodó gonijo; glasovite ročne mlatilnice in vsakovrstne druge najboljše kmetijske stroje. Postavljanje in popolno vravnanje mlinov, žag, vodovlakov (pump), žgalnic itd. kakor vse druge v strojstvo spadajoče dela se urno zvršujejo.